

מאורי, תוך החלפת האשמות הדדיות.

המשיכו בפשיעה או בסרסרות. ההדלפה המכוונת של המישטרה לגבי זהות ועיסוקו של הרוצח, הכניסה את השב"כ לקונפליקט חסר-פיתרון. מצד אחד הפך העניין פומבי וברור שהשב"כ יתבקש לסייע במעצר חלבי.

מצד שני, אמר השבוע איש שב"כ: אם יקרה משהו למשט"ף מג'בלייה, אנחנו נהיה כבעייה רצינית של אמון מצד שאר החבר'ה. הם מסכנים את חייהם למעננו, זה אולי נשמע רומנטי, מזויף, אבל זה, ככל זאת, נכון. הם לא ישתפו איתנו פעולה יותר, אם לא נגן



הפירסום על היות רוצח-השיבועה עובד של השב"כ היה מכונן, כדי לכגוע בשרות-הביטחון. הקרע בין המישטרה והשרותים הולך ומחריף

עליהם. אם יראו שמישהו מהם נענש, הם ייעלמו מהשטח.

אנחנו צריכים אותם. בשל האינתיפאדה הבלתי-נגמרת הזאת בלי ורימת מידע שוטף ואמין מהמשת"פים, המערכת המודיעינית כשטחים תפגע."

ההתקוממות שנתה גם את מערכת-היחסים בין המישטרה והשב"כ. משיתוף-פעולה ותיאום מיקריים, הפך הצורך לעבודה משותפת לצרה-השעה. מעצרים וחיפושים לפי מידע מודיעיני נעשים בידי צה"ל, אך גם המישטרה עוסקת בהקמת מנות תצפית ומעקב במקומות מסויימים ובפעולות נוספות המתחייבות ממיבצעים משותפים.

התיאום בין המישטרה לשב"כ נעשה בשי"ט, האוכן בעגה המיקצועית "תשי"אם נציגי. לשב"כ יש נציג במישטרה ולמישטרה יש נציג בשב"כ. הרבר חוסך ישיבות-מטה והקמת מוקדים משותפים, אך גם עלול ליצור חיכוכים רבים ואי-הבנות.

ים של סמים



כל שעבר הזמן, כך רבו ההתנגשויות בין שני הגופים, על רקע השיטות וצורת הביצוע של מיגור האינתיפאדה. שמועות מספרות על ישיבות שהגיעו לטונים גבוהים

במדניה

זענות

ערבים להשכיר

זענות? סתם טיפשות?

אחד מסימני-זמן:

שוק-עבדים פרטי

יולי נודלמן

הגלויה הגיעה למרכז הרפואי, כפי שהיגעה למישרדים ולמיפעלים רבים אחרים. על גבה היה מודבק שם השולח במדבקה: 1.0. עובדים בע"מ קריית-אריה, פתח-תיקוה, טל' פונים 9244103*4, 92441039, 9244416.

לכאורה היתה זאת הצעה תמימה: אספקת עובדים. אך קריאת הטכסט גילתה שאין זו הצעה סתם של עובדים סתם, אלא הצעה מסויימת מאוד: לספק "עובדים ערבים (יש"ב) והשטחים". ולא סתם ערבים, אלא ערביים אשר "מגיעים כל יום לעבודה (עם קב"לות)".

גם אם אתה עסוק בחיפוש אחר עובדים יהודים (והסיכוי קטן), מציג ס. ג. להסתפק כינתיים בעובדים ערביים, כדי לאפשר חיפוש בנחת, בלי לחץ, אחר עובדים אמיתיים, שהם יהודים.

לשון הצעה אינה משאירה ספק לגבי יחס ס. ג. עצמו לעובדים הערביים. אין מדובר על בני-אדם, אלא על סחורה. ולראייה: לא מדרר בר על "כל מיספר שיירש", כפי שמחייבת

הכנסת

מה ההבדל?

מה צעק נגדי בכנסת? שני

הצדדים מתעקשים עם

הגירסות שלהם -

אבל שתיהן מחרידות

במידה שווה.

אורחים רבים שאלו את עצמם השבוע, מה קרה לך? האם אני אידיוט?

גרם לכך ויכוח מזור ביותר בין חברי-הכנסת יוסי שריד ורחבעם זאבי. האזרחים התימיים פשוט לא הבינו על מה הוויכוח.

במרכז הוויכוח עומדת תקרית, שאירעה בכנסת. לפי גירסתו של נגדי עצמו, התנהלו הדברים כך:

מאיר וילנר (רק"ח) דיבר על חללי האינתיפאדה.

נגדי: "ומה עם החללים היהודיים?"

וילנר לא השיב.

נגדי: "ישנם 45 חללים יהודיים"

עבד-אל-האב דראושה (דמוקרטי)

זוהו שקר!

נגדי: "זה לא שקר. ברשותי שמות של

לפחות 45 חללים יהודיים."

דראושה: "שקר!"

הסין פארס (עבודה): "אם ישנם רק 45

חללים יהודיים, או למה יש מאות חללים ערביים?"

נגדי: "כל יהודי - אלף ערביים"

על אמירה זו התלקחה סערה. הרברים לא

בקצות - חבל על כל יום עבודה שאתה מפסיד

לצעט - אנו מספקים עובדים ערבים (ישראל והשטחים) לבנין, תעשייה, שרותים וחקלאות. עובדים בכל הרמות ובכל כמות נדרשת.

חינוך שלטון - עובדינו מגיעים כל יום לעבודה. (עם קבלות!!)

זמן הספקה - מייד. (אצלך באתר כולל נסיעות).

כמה ועוולה לך - זול מאד. צלצל אלינו ותקבל הצעת מחיר.

גם אם אתה עסוק בחיפוש אחר עובדים יהודים, (והסיכוי קטן...)

מה בינתיים?

★ אתה יכול לחפש עובדים בלחץ, ולהפסיד בינתיים.

★ אתה יכול לחפש עובדים בנחת, ולהרוויח בינתיים.

★ שווה מנושה על 10 דקות

הגלויה של ס.ג.

עובדים ערבים (ישראל והשטחים).

נקלטו בפרוטוקול של הכנסת, מפאת ריבוי הצעקות.

כעבור כמה ימים הודיע ח"כ יוסי שריד שיש בידו קלטת-יוזיאו אותנטית, שהוקלטה על-ידי סוכנות בינלאומית רבתי-יוזיאו. בקלטת זו נראה ונשמע נגדי, כשהוא צועק: "כל יהודי שווה אלף ערביים!"

מאז נטוש על כך הוויכוח. אבל אורח בלתי-מתוחכם מתקשה להבין על מה. מהו כעצם ההבדל בין "כל יהודי - אלף ערביים" או "כל יהודי = אלף ערביים" או "כל יהודי שווה אלף ערביים"?

משמעות כל הפסוקים האלה שווה לחלוטין: על כל יהודי צריכים להרוג אלף ערביים. גם לפי הגירסה של נגדי עצמו, וזוהי אמירה רה גזענית מחרידה, שיכלה לצאת מפיו של מושל צבאי גרמני בצרפת הכבושה או מפי מפקד חיל-הפרשים של ארצות-הברית בימי השמדת האינדיאנים.

היה זה אופייני לכנסת ישראל שהוויכוח לא התנהל על התוכן הנורא של האמירה, אלא על ענייני סמנטי של מה-בכך.

השפה העברית כשמדובר בבני-אדם, אלא "בכל כמות נדרשת" כפי שנאמר על סחורה.

סחורה למישלוח. מה היה קורה אילו נשלחו גלויות כאלה בארצות-הברית, וחברה נידוירוקית היתה מבטיחה "אנו מספקים עובדי דים כושים (נידוירוק ואלאבאמה)?"

הדבר היה מעורר סערה כלל-ארצית, החבי"רה היתה נסגרת מחמת ועם הציבור, ואולי גם נתבעת לדין.

אכן, כמובן, להעלות כלל על הרעת שחבי"רה גרמנית, למשל, תציע לספק "יהודים, (מגרמניה או מרוסיה)". הדבר היה גורם לגל של התיאמות נאנטי-שמיות. אך מודעה כזאת היתה נראית טיבעית לגמרי בדרום ארצות-הברית, לפני שחרור העבדים.

בישראל אין רגישות ציבורית, והכל מר"ת. אפשר להתייחס לערבים כאל עבדים או כאל סחורה המוכנה למישלוח, "בכל כמות נדרשת". ואפשר להבטיח שהעבדים "מגיעים כל יום לעבודה", למרות האינתיפאדה, גם אם יוכרז על שביתה או יוצר במקום-מגוריהם "ב-שטחים".